

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1965-1966.

19 JUILLET 1966.

Projet de loi modifiant le texte français de la loi du 28 février 1882 sur la chasse et portant établissement du texte néerlandais de la même loi.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations un projet de loi ayant pour objet la modification du texte actuel de la loi du 28 février 1882 sur la chasse et l'établissement du texte néerlandais de cette loi.

Les modifications du texte français sont limitées à quelques retouches rendues nécessaires à la suite des modifications implicites découlant de différentes lois postérieures en matière fiscale, et autres.

En ce qui concerne le texte néerlandais, les dispositions qui ont modifié et complété le texte original postérieurement à la loi du 18 avril 1898 ont été promulguées dans les deux langues nationales. Toutefois, de même que pour le Code civil et pour le Code pénal, la version néerlandaise de ces dispositions a été soumise à révision et corrigée là où la chose a paru s'imposer pour assurer au texte tout entier l'exactitude et l'unité requises.

Le texte qui vous est soumis a été établi par la Commission chargée de l'élaboration du texte néerlandais de la Constitution, des Codes et des lois et arrêtés principaux et il a été approuvé par la Commission centrale de la langue juridique et administrative néerlandaise en Belgique.

Le Gouvernement rend hommage à la conscience et au soin avec lesquels la Commission s'est acquittée de sa tâche, tant du point de vue juridique que du point de vue linguistique. Il croit pouvoir vous recommander l'approbation du projet.

Le Ministre de l'Agriculture,

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1965-1966.

19 JULI 1966.

Ontwerp van wet tot wijziging van de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 en tot invoering van de Nederlandse tekst van dezelfde wet.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering heeft de eer U een ontwerp van wet ter goedkeuring voor te leggen waarbij de huidige Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 gewijzigd wordt en waarbij de Nederlandse tekst van deze wet ingevoerd wordt.

De wijzigingen van de Franse tekst zijn beperkt tot enkele aanpassingen die het gevolg zijn van impliciete wijzigingen voortvloeiend uit verscheidene latere fiscale en andere wetten.

Wat de Nederlandse tekst betreft zijn de bepalingen die na de wet van 18 april 1898 de oorspronkelijke teksten hebben gewijzigd en aangevuld, uitgevaardigd in de beide landstalen. Evenwel, zoals voor het Burgerlijk Wetboek en voor het Strafwetboek, is de Nederlandse versie van die bepalingen herzien en waar zulks nodig is gebleken verbeterd, om te komen tot een correct en harmonisch Nederlands geheel.

De tekst is opgemaakt door de Commissie belast met de voorbereiding van de Nederlandse tekst van de Grondwet, de wetboeken en de voornaamste wetten en besluiten en is goedgekeurd door de Centrale Commissie voor de Nederlandse Rechtstaal en Bestuurstaal in België.

De Regering brengt hulde aan de nauwgezetheid en de zorg waarmede de Commissie, zowel in juridisch als in taalkundig opzicht, haar opdracht heeft vervuld. Zij meent het ontwerp aan Uw goedkeuring te mogen aanbevelen.

De Minister van Landbouw,

CH. HEGER.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,**

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Agriculture,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Agriculture est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Les modifications suivantes sont apportées au texte français de la loi du 28 février 1882 sur la chasse :

1. dans l'article 2, les mots « Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « Ministre de l'Agriculture »;

2. dans l'article 7bis, à l'alinéa 8, les mots « les six paragraphes qui précèdent ne seront pas applicables et le jugement qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » sont remplacés par les mots : « les alinéas 2 à 6 ne seront pas applicables »;

3. dans l'article 9, 4°, les mots « par le Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « par le Ministre de l'Agriculture »;

4. dans l'article 10, alinéa 3, les mots « au paragraphe précédent » sont remplacés par les mots « à l'alinéa premier »;

5. dans l'article 12, les mots « Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « Ministre de l'Agriculture »;

6. dans l'article 14, alinéa 5, les mots « du droit de timbre dû » sont remplacés par les mots « du montant de la taxe due »;

7. dans l'article 20, les mots « le premier paragraphe de l'article 4 » sont remplacés par les mots « l'article 4, alinéa 1er »;

8. dans l'article 24, alinéa 2, les mots « par les §§ 1er et 3 de l'article 8 et par le § 1er de l'article 10 » sont remplacés par les mots « par l'article 8, alinéas 1er et 3, et par l'article 10, alinéa 1er »;

9. dans l'article 29, alinéa 2, les mots « l'article 552, n°s 6 et 7 » sont remplacés par les mots « l'article 552, n° 6 »;

ONTWERP VAN WET**BOUDEWIJN,**

KONING DER BELGEN,

*Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.*

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Landbouw is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

EERSTE ARTIKEL.

In de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in artikel 2 worden de woorden « Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « Ministre de l'Agriculture »;

2. in artikel 7bis, achtste lid, worden de woorden « les six paragraphes qui précèdent ne seront pas applicables et le jugement qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » vervangen door de woorden : « les alinéas 2 à 6 ne seront pas applicables »;

3. in artikel 9, 4°, worden de woorden « par le Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « par le Ministre de l'Agriculture »;

4. in artikel 10, derde lid, worden de woorden « au paragraphe précédent » vervangen door de woorden « à l'alinéa premier »;

5. in artikel 12 worden de woorden « Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « Ministre de l'Agriculture »;

6. in artikel 14, vijfde lid, worden de woorden « du droit de timbre dû » vervangen door de woorden « du montant de la taxe due »;

7. in artikel 20 worden de woorden « le premier paragraphe de l'alinéa 4 » vervangen door de woorden « l'article 4, alinéa 1er »;

8. in artikel 24, tweede lid, worden de woorden « par les §§ 1 et 3 de l'article 8 et par le § 1er de l'article 10 » vervangen door de woorden « par l'article 8, alinéas 1er et 3, et par l'article 10, alinéa 1er »;

9. in artikel 29, tweede lid, worden de woorden « l'article 552, n°s 6 et 7 » vervangen door de woorden « l'article 552, n° 6 »;

10. dans l'article 31, les mots « le Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi »;

11. dans l'article 32, les mots « les lois des 22-23-28 avril 1789 » sont remplacés par les mots « le décret des 28-30 avril 1790 ».

ART. 2.

Les dispositions qui suivent forment le texte néerlandais de la loi sur la chasse du 28 février 1882, telle qu'elle a été modifiée et complétée jusqu'au 1er décembre 1965.

Le texte néerlandais ci-après des dispositions qui ont modifié et complété cette loi postérieurement à la loi du 18 avril 1898, remplace le texte néerlandais antérieur de ces mêmes dispositions.

Les contestations basées sur la divergence des textes français et néerlandais sont décidées d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

10. in artikel 31 worden de woorden « le Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi »;

11. in artikel 32 worden de woorden « les lois des 22-23-28 avril 1789 » vervangen door de woorden « le décret des 28-30 avril 1790 ».

ART. 2.

De hiernavolgende bepalingen vormen de Nederlandse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882, zoals deze is gewijzigd en aangevuld tot 1 december 1965.

De hiernavolgende Nederlandse tekst van de bepalingen die deze wet hebben gewijzigd en aangevuld na de wet van 18 april 1898, vervangt de vorige Nederlandse tekst van deze bepalingen.

Twistvragen gegrond op het verschil tussen de Nederlandse en de Franse teksten worden beslist naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatieregelen, zonder voorrang van de ene tekst op de andere.

*
**

Jachtwet van 28 februari 1882.

Artikel 1. — (De Minister van Landbouw bepaalt elk jaar, voor elke provincie of elk gedeelte van een provincie, voor elke soort of categorie van wild en voor elke wijze van jagen, de datums waarop de jacht geopend en die waarop zij gesloten wordt.)

De besluiten betreffende de opening en de sluiting van de jacht worden ten minste acht dagen vóór de aldus bepaalde datums bekendgemaakt.

Het eerste lid aldus vervangen bij artikel 1 van de wet van 20 juni 1963.

2. Het is verboden, op straffe van geldboete van honderd frank, te jagen tussen zonsondergang en zonsopgang.

De (Minister van Landbouw) kan evenwel in bepaalde provincies of gedeelten van provincies de éendenjacht gedurende de nacht en de loerjacht op houtsnippen toelaten voor bepaalde tijden en onder bepaalde voorwaarden.

Het tweede lid aldus gewijzigd bij deze wet.

3. Het is verboden, op straffe van geldboete van vijftig frank, te jagen op de spoorwegen en hun aanhorigheden.

Op straffe van dezelfde geldboete is het aan ieder ander dan de aangelande eigenaar of zijn rechthebbende verboden te jagen op de openbare wegen en op de spoorwegbermen.

De aangelande eigenaar mag op de spoorwegbermen van dit recht echter alleen gebruik maken om met buidels en fretten op konijnen te jagen.

4. Het is verboden te eniger tijd en op enigerlei wijze te jagen op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbenden, op straffe van geldboete van vijftig frank, onverminderd schadevergoeding indien daartoe reden is.

De geldboete wordt verhoogd tot honderd frank, wanneer de grond met muren of hagen afgesloten is.

5. Met geldboete van een frank tot tien frank worden gestraft zij die wetens en willens hun honden laten jagen of rondlopen op gronden waarvan het jachtrecht aan een ander toebehoort.

Het feit dat honden over andermans erf lopen bij het vervolgen van wild dat op het eigendom van hun meester is opgejaagd, kan worden geacht niet onder toepassing te vallen van dit artikel noch van het vorige artikel, behoudens de burgerlijke rechtsvordering in geval van schade.

6. Het is verboden, op straffe van geldboete van vijftig frank, op enigerlei wijze te jagen buiten de door (de Minister van Landbouw) bepaalde tijden, onverminderd het recht van de eigenaar of de pachter om, zelfs met vuurwapens, wilde dieren die schade zouden toebrengen aan hun eigendommen, terug te drijven of te doden. Op straffe van dezelfde geldboete is het eveneens verboden eieren of broedsels van fazanten, van patrijzen, van kwartels, van hazelhoenders, van rallen, van korhoenders en van watervogels weg te nemen of te vernielen op andermans grond, te koop te stellen, te verkopen, te kopen, te vervoeren of te venten.

De eigenaar of de bezitter mag te allen tijde zonder jachtverlof jagen of doen jagen in zijn bezittingen die

grenzen aan zijn woning en omringd zijn met een doorlopende afsluiting die elk verkeer met de naburige erven en elke doorgang van wild verhindert.

Het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1963.

6bis. (Everzwijnen worden als wilde dieren beschouwd en de grondgebruikers, de personen aan wie zij daartoe opdracht geven en de beëdigde wachters van de grondgebruiker mogen ze te allen tijde doden door middel van vuurwapens, zonder voorzien te zijn van een jachtverlof.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden de in het vorige lid bedoelde opdracht wordt verleend.

De Koning bepaalt eveneens onder welke voorwaarden loerjacht op everzwijnen mag geschieden).

Het eerste lid ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 4 april 1900, het tweede en derde lid toegevoegd bij artikel 4 van de wet van 14 juli 1961.

6ter. (Houtduiven worden als schadelijke vogels beschouwd. Voor het gebruik van vuurwapens zonder jachtverlof, met het oog op het verdelgen ervan door de grondgebruiker, is de in artikel 7ter vermelde machtiging vereist.)

Ingevoegd bij artikel 3 van de wet van 20 juni 1963.

7. (Hij die grond in gebruik heeft, mag daarop te allen tijde wilde konijnen vangen en doden.

Hij kan, onder zijn verantwoordelijkheid, daarmee ieder persoon belasten die niet veroordeeld is wegens velddiefstal, jachtmisdrijf, aanslag op personen of op eigendommen.

Deze last moet blijken uit een verklaring afgelegd voor de burgemeester of zijn gemachtigde.

Het is verboden gebruik te maken van vergif.

Voor het gebruik van vuurwapens is de in artikel 7ter vermelde machtiging vereist.

Bovendien wordt bij koninklijk besluit bepaald welke verdelgingsmiddelen en -tuigen de grondgebruiker, in afwijking van artikel 8, mag aanwenden.

Elke overeenkomst die strijdig is met de rechten door deze wet aan de grondgebruiker toegekend, is nietig.

De houder van het jachtrecht of zijn gemachtigde mag, indien hij voorzien is van een jachtverlof, te allen tijde, een halfuur vóór zonsopgang en een halfuur na zonsondergang, konijnen op de loer schieten.

Het is verboden, behoudens machtiging van de (Minister van Landbouw) levende wilde konijnen of vossen te verkopen, te kopen, te koop te stellen, te vervoeren of te venten om het even door welk middel, op straffe van geldboete van tweehonderd frank tot duizend frank en van gevangenisstraf van acht dagen of van een van die straffen alleen.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die afsluitingen, geplaatst om het in- en uitgaan van wilde konijnen te beletten, kwaadwillig vernielt, beschadigt of daarin een opening maakt, ofwel het doorgaan van

konijnen door, onder of boven de afsluitingen op enigerlei wijze vergemakkelijkt.)
(....)

Aldus vervangen bij artikel 2 van de wet van 4 april 1900, het negende lid aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1963, het laatste lid opgeheven ingevolge het nieuwe artikel 30, ingevoerd bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

7bis. (De vergoeding voor schade, door konijnen aan vruchten en gewassen veroorzaakt, bedraagt het dubbele van de schade.

Hij die beweert schade te hebben geleden, richt tot de vrederechter een mondeling of schriftelijk verzoek, waarin hij zijn naam, beroep en woonplaats en die van de verantwoordelijke persoon vermeldt, alsmede het voorwerp en de oorzaak van de eis.

Geschiedt het verzoek mondeling, dan maakt de rechter daarvan proces-verbaal op. Binnen acht dagen benoemt hij een deskundige en, na te bekwamer tijd bij aangetekende brief en zo nodig bij geregistreerd telegram aan partijen kennis te hebben gegeven van de inhoud van het verzoek, alsmede van de dag en het uur van de plaatsopneming en van het deskundig onderzoek, begeeft hij zich, vergezeld van de deskundige, ter plaatse. Is de eis vatbaar voor hoger beroep, dan maakt hij van de verklaringen van de deskundige proces-verbaal op en, indien daartoe reden is, ook van zijn eigen bevindingen. De partijen worden verzocht al hun middelen uiterlijk tijdens deze plaatsopneming te doen kennen.

Tenzij de verweerder verkiest het bedrag, door de deskundige als dubbele vergoeding bepaald, en de kosten dadelijk te betalen, verwijst de rechter de zaak naar een terechtzitting, te houden binnen de eerstvolgende acht dagen. Is bij deze verwijzing een van de partijen niet aanwezig, dan wordt haar daarvan aanstonds kennis gegeven bij aangetekende brief. Op de terechtzitting waarnaar de zaak is verwezen, worden partijen zonder enige andere procesvorm gehoord en doet de rechter uitspraak.

Indien de rechter een getuigenverhoor of een nieuw deskundig onderzoek beveelt, geschieden deze binnen acht dagen en partijen pleiten in voorkomend geval zonder verwijl. Het vonnis wordt terstond of uiterlijk binnen acht dagen uitgesproken.

Worden de hierboven gestelde termijnen verlengd om uitzonderlijke redenen, dan worden deze in het vonnis vermeld.

(....)

Hij die beweert schade te hebben geleden, kan de zaak ook bij gewone dagvaardiging aanhangig maken. In dat geval kan hij dagvaarden, hetzij tot behandeling van de zaak in haar geheel, hetzij alleen tot instelling van een deskundig onderzoek en dan zijn de leden 2 tot 6 niet van toepassing.

(....)

Aan partijen wordt, binnen drie dagen na de uitspraak, bij ter post aangetekende brief kennis gegeven van het beschikkende gedeelte van elk vonnis dat niet in hun tegenwoordigheid is geweest.

Hoger beroep is niet meer ontvankelijk na veertien dagen te rekenen van de uitspraak van het vonnis. Eisen van (duizend) frank en minder, berekend op de grondslag van het enkele schadebedrag, worden uitgegeven bij een vonnis dat niet vatbaar is voor hoger beroep, maar alleen voor verzet.)

Ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 4 april 1900; het zevende lid opgeheven bij artikel 290 van het Wetboek der Registratierechten en artikel 81 van het Wetboek der Zegelrechten; de laatste zin van het achtste lid opgeheven bij deze wet; het tiende lid aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 maart 1948.

7ter. (Wanneer bevonden wordt dat de aanwezigheid van een te groot aantal konijnen, houtduiven of everzwijnen schadelijk is voor de voortbrengsels van de aarde kan de Minister van Landbouw toestaan die te verdelgen. Hij kan dit ook bevelen, onder bepaling van de voorwaarden aan de uitvoering van deze maatregel verbonden; in dat geval heeft hij het recht over de gedode dieren te beschikken, tenzij de houder van het jachtrecht die voor zich behoudt tegen betaling van de kosten van de verdelging.)

Ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 4 april 1900 en aldus vervangen bij artikel 4 van de wet van 20 juni 1963.

8. Het is te allen tijde verboden, op straffe van geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank en van gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, gebruik te maken van netten, strikken, stroppen, lokaas, en van enig ander tuig geschikt om konijnen en het in het hiernavolgende artikel 10 vermelde wild te vangen of te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken.

Het vervoer en het onder zich houden van de voormelde tuigen worden gestraft met geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank. Deze tuigen mogen opgespoord en in beslag genomen worden overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering.

Het gebruik en het vervoer van diezelfde tuigen worden gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot vierhonderd frank en met gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee maanden, indien de schuldigen gewapend, verkleed of gemaskerd zijn, ofwel wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

In alle gevallen worden de voormelde tuigen in beslag genomen en verbeurd verklaard; de rechter beveelt de vernietiging ervan.

9. De bepaling van het vorige artikel is niet toepasselijk :

1. Op eendenkooien gedurende de open jachttijd;

2. Op buidels voor het vangen van konijnen;

3. Op strikken voor het vangen van houtsnippen, voor zo ver zij alleen gebruikt worden in bossen van ten minste tien hectaren en op de tijden en in de provincies of gedeelten van provincies door (de Minister van Landbouw) bepaald;

4. Op tuigen die de eigenaar of zijn rechthebbende met machtiging van de (Minister van Landbouw), gebruikt om voor de teelt bestemde fazanten in zijn bossen opnieuw te bemachtigen.

Het 3° aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1963.

Het 4° aldus gewijzigd bij deze wet.

9bis. (Onverminderd de bepalingen van artikel 8, kan de Koning in elke provincie of elk gedeelte van een provincie een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitoefening van de jacht.

Overtreding van een regeling getroffen ter uitvoering van het vorige lid wordt gestraft overeenkomstig artikel 8, eerste lid).

Ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 20 juni 1963.

10. In elke provincie of elk gedeelte van een provincie is het verboden gedurende de tijd dat de jacht aldaar niet is toegelaten, en te rekenen van de derde dag na de sluiting van de jacht, fazanten, patrijzen, kwartels, hazelhoenders, kwartelkoningen, korhoenders, kieviten, watersnippen, wilde eenden, bokjes, hazen, reeën, edelherten of damherten te koop te stellen, te verkopen, te kopen, te vervoeren of te venten.

(Wanneer de jacht in een beperkt gebied geopend is, kan de Minister van Landbouw tijdens de betrokken periode machtiging verlenen tot het vervoer van geschoten wild en de voorwaarden bepalen waaronder dit vervoer mag geschieden).

Het is eveneens verboden aan handelaars in eetwaren, tafelhouders en restaurateurs het in het (eerste) lid genoemde wild onder zich te houden, zelfs buiten hun woning, en het is aan eenieder verboden de genoemde wildsoorten te verbergen of onder zich te houden voor rekening van handelaars of trafikanten.

Het voornoemde wild mag niet worden te koop gesteld, verkocht of gekocht dan vanaf de dag na die waarop de jacht is geopend.

Elke overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft met een geldboete van vijftig frank tot honderd frank.

Het tweede lid ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 14 juli 1961 en dientengevolge het derde lid aldus gewijzigd bij artikel 1 van de onderhavige wet.

11. Het wild mag alleen worden opgespoord en in beslag genomen, overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering, bij handelaars in eetwaren, tafelhouders en restaurateurs, op openbare plaatsen en in openbare voertuigen.

In andere plaatsen mag het opsporen en in beslag nemen, op dezelfde wijze, alleen dan geschieden indien het wild er geplaatst is om in de handel te worden gebracht.

Het in beslag genomen wild wordt door de burgemeester van de gemeente onmiddellijk ter beschikking gesteld van het dichtstbij gelegen godshuis.

12. Het vervoer van levend wild en van de in artikel 6 bedoelde eieren kan in gesloten jachttijd door de (Minister van Landbouw) toegestaan worden onder de voorwaarden die hij voorschrijft.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

13. De jacht in de staatsdomeinen is alleen geoorloofd ingevolge een openbare aanbesteding.

De jacht in het Zoniënbos, in de bossen van Saint-Hubert en in het Hertogenwald, alsook in de staats-eigendommen grenzende aan het « domaine d'Ardenne », is evenwel voorbehouden aan de Kroon.

14. Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan overleggen, wordt gestraft met geldboeten van honderd frank.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die met een hazewind jaagt zonder voorzien te zijn van een bijzonder jachtverlof, waarvan de prijs gelijk is aan die van het gewone jachtverlof.

Het gewone jachtverlof en het bijzondere jachtverlof vereist om met een hazewind te jagen zijn persoonlijk; zij zijn maar geldig voor één jaar, te rekenen van 1 juli.

Een koninklijk besluit regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van hun aangifte.

(Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan overleggen, of die met een hazewind jaagt zonder voorzien te zijn van een bijzonder jachtverlof, wordt, behalve tot de geldboete bij dit artikel bepaald, ambtshalve veroordeeld tot betaling van het bedrag van de taxe die verschuldigd is voor het jachtverlof en door het strafbare feit ontdoken is).

Aldus gewijzigd bij deze wet.

15. De misdrijven, in de artikelen 3, 4, 6 en 14 omschreven, worden gestraft met dubbele geldboete en met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, wanneer zij worden gepleegd door middel van een verboden wapen, wanneer de schuldigen verkleed of gemaskerd zijn, of wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

16. De straffen worden verdubbeld ten aanzien van douanebeambten, veld- of boswachters, rijkswachters of bijzondere wachters, die zich schuldig maken aan een van de misdrijven bij deze wet omschreven.

17. (...)

Opgeheven ingevolge het nieuwe artikel 30, ingevoegd bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

18. Elk van de verschillende straffen wordt verdubbeld in geval van herhaling. Zij worden verdrievoudigd in geval van een derde veroordeling en nemen in dezelfde verhouding toe bij latere veroordelingen.

Die straffen mogen evenwel duizend frank-geldboete en acht maanden gevangenisstraf niet te boven gaan.

Herhaling bestaat wanneer de schuldige in de loop van de twee voorgaande jaren veroordeeld is wegens een van de misdrijven bij deze wet omschreven.

19. (...)

Opgeheven ingevolge het nieuwe artikel 30, ingevoegd bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

20. Behalve in het geval van artikel 4, eerste lid, wordt het wapen waarvan de schuldige zich heeft bediend, verbeurd verklaard; hij is gehouden het wapen onmiddellijk af te geven aan de agent die proces-verbaal opmaakt.

Indien hij het niet afgeeft, wordt hij gestraft met een bijzondere geldboete van honderd frank.

21. De vader, de moeder, de meesters en zij die andere aanstellen, zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de bij deze wet omschreven misdrijven, gepleegd door hun ongehuwde minderjarige kinderen die bij hen inwonen, door hun dienstboden of aangestelden, behoudens verhaal als naar recht.

Die aansprakelijkheid wordt geregeld overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek en vindt alleen toepassing op de schadevergoeding en de kosten, zonder evenwel aanleiding te geven tot lijfswang.

22. De jagers mogen niet worden ontwapend, behalve in de volgende gevallen :

1. Wanneer de schuldige verkleed of gemaskerd is, weigert zijn naam kenbaar te maken of geen bekende woonplaats heeft;

2. Wanneer het misdrijf bij nacht gepleegd wordt;

3. Wanneer de schuldige bedreigingen, smaad of geweld pleegt tegen de agenten van het openbaar gezag of van de openbare macht.

In de gevallen van 1. kan de schuldige worden aangehouden en geleid voor de burgemeester of de vrederechter, die zich van zijn identiteit vergewist en hem, indien daartoe grond bestaat, ter beschikking stelt van de procureur des Konings.

23. De bij deze wet omschreven misdrijven worden bewezen hetzij door processen-verbaal of verslagen, hetzij door getuigen bij ontstentenis van verslagen en processen-verbaal of tot staving ervan.

24. De processen-verbaal, opgemaakt door burgemeesters en schepenen, door commissarissen van politie, rijkswachters, boswachters, kantonniers, stationschefs, veldwachters of beëdigde wachters van bijzondere personen, leveren bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is.

De processen-verhaal van douanebeambten leveren eveneens bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is, wanneer die agenten in de plaatsen waar zij gemachtigd zijn hun bediening uit te oefenen, de misdrijf-

ven omschreven in artikel 8, eerste en derde lid, en in artikel 10, eerste lid, opsporen en vaststellen.

25. (...)

Opgeheven bij artikel 5 van de wet van 30 januari 1924.

26. De vervolging geschiedt ambtshalve, maar indien het enkel een overtreding van de artikelen 4 of 5 betreft, geschiedt de vervolging niet dan op klacht van de houder van het jachtrecht of van zijn rechthebbende. De klager is alleen dan gehouden zich burgerlijke partij te stellen, indien hij schadevergoeding wil vorderen.

Wanneer de overtreding van artikel 4 evenwel be- gaan wordt op een eigendom dat deel uitmaakt van het openbaar domein of van het privaat domein van de Staat, van de provincie, van de gemeente of van openbare instellingen, en waarvan de jacht niet verhuurd is, geschiedt de vervolging ambtshalve.

27. In alle gevallen bepaald bij deze wet, spreekt de rechter, voor het geval dat de gelboete niet betaald wordt, een gevangenisstraf uit, waarvan de uitvoering en de duur overeenkomstig de artikelen 40 en 41 van het Strafwetboek worden geregeld.

28. Elke rechtsvordering wegens een van de misdrijven bij deze wet omschreven, verjaart door verloop van drie maanden, te rekenen van de dag waarop het misdrijf gepleegd is.

29. De rechtbank waarbij een van de bij deze wet omschreven misdrijven aanhangig is, kan schadevergoeding toekennen op klacht van de eigenaar der vruchten, voor gezien getekend door de burgemeester en vergezeld van een door deze ambtenaar kosteloos opgemaakt proces-verbaal van schatting van de schade.

De voorgaande bepaling is toepasselijk in de gevallen van artikel 552, 6°, en van artikel 556, 6° en 7°, van het Strafwetboek.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

30. (De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op de misdrijven bij deze wet omschreven. Wanneer echter verzachtende omstandigheden in aanmerking worden genomen, wordt de bij artikel 20, tweede lid, bepaalde bijzondere geldboete niet vermindert en is de politierechtbank bevoegd om die uit te spreken.)

Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

31. De Koning is gemachtigd een verordening van algemeen bestuur vast te stellen ter voorkoming van het vernielen, jagen, te koop stellen, verkopen, kopen, vervoeren en venten van insektenetende vogels, van hun eieren of broedsels. De feiten door die verordening verboden, worden gestraft met geldboete van vijf frank tot vijftientig frank, benevens verbeurdverklaring van de in beslag genomen vogels en van de netten, de strikken, het lokaas en de andere tuigen.

In geval van herhaling wordt het maximum van de geldboete opgelegd en de rechtbank kan, behalve geldboete, ook gevangenisstraf van drie dagen tot zeven dagen uitspreken.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

32. Opgeheven worden (het decreet van 28-30 april 1790), het decreet van 11 juli 1810, het decreet van 4 mei 1812, voor zover het de jachtverloven betreft, de wetten van 26 februari 1846 en van 29 maart 1873, alsmede alle andere bepalingen die strijdig zijn met deze wet.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

*
**

Donné à Bruxelles, le 8 juillet 1966.

| Gegeven te Brussel, 8 juli 1966.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

| Van Koningswege :

Le Ministre de l'Agriculture,

| *De Minister van Landbouw,*

CH. HÉGER.

AVIS DU CONSEIL DE L'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Agriculture, le 11 février 1965, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant établissement du texte néerlandais de la loi sur la chasse du 28 février 1882 », a donné le 30 mars 1965 l'avis suivant :

Le projet tend à établir le texte néerlandais de la loi sur la chasse.

Ce texte est l'œuvre de la Commission chargée de l'élaboration du texte néerlandais de la Constitution, des codes et des lois et arrêtés principaux, et il a été approuvé par la Commission centrale de la langue juridique et administrative néerlandaise en Belgique.

La première de ces Commissions a procédé de la manière suivante : comme point en départ de ses travaux elle a pris la loi du 28 février 1882, telle qu'elle a été par la suite expressément modifiée.

Elle n'a pas tenu compte des modifications implicites, mais là où de telles modifications semblaient ne faire aucun doute, les notes explicatives le signalent.

Le texte qui est proposé pour les dispositions non modifiées jusqu'à présent a subi une série de retouches qui apparaissent comme pleinement justifiées. Par le fait même il est devenu indispensable d'apporter à la version française les modifications correspondantes.

Conformément à la méthode qui fut suivie pour l'établissement du texte néerlandais du Code civil et du Code pénal, le texte néerlandais des lois qui, postérieurement à la loi du 18 avril 1898, ont modifié et complété les textes originaires, a été remanié s'il y avait lieu, de manière à parvenir à un tout harmonieux et correct du point de vue linguistique.

Par suite, les notes « aldus vervangen door de wet van ... », « aldus gewijzigd door ... » et « ingevoegd bij ... », qui figurent sous certaines dispositions, doivent ainsi se comprendre que la teneur de ces dernières est maintenue intacte encore que la rédaction n'en soit pas textuellement reproduite.

**

L'avis ci-après se compose de trois parties :

— le relevé des passages de la version française qui requièrent une adaptation;

— les observations qu'appelle le texte néerlandais de la loi sur la chasse mis au point par la commission, compte tenu des modifications au texte français indiquées dans la première partie;

— un texte nouveau, proposé par le Conseil d'Etat pour la partie liminaire du projet de loi, et qui reprend essentiellement les modifications dont la version française de la loi sur la chasse doit faire l'objet.

I. Adaptation du texte français.

Le texte français de la loi du 28 février 1882 appelle, pour être mis en concordance avec le droit en vigueur, quelques modifications de peu d'importance.

A l'article 2, la mention du Ministre de l'Intérieur doit être remplacée par celle du Ministre de l'Agriculture; si ce dernier Ministre était compétent en vertu de l'arrêté royal du 16 juin 1884, aucune modification au texte même de la loi n'y avait été apportée jusqu'ici.

Dans l'article 7bis, l'alinéa 7 a été abrogé par les dispositions générales du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe et du Code des droits de timbre; aucune abrogation de cet alinéa n'est donc plus nécessaire. A l'alinéa 8 du même article, il y a lieu de substituer à une référence aux « paragraphes » une référence plus exacte aux alinéas. Le texte proposé abroge expressément la phrase « et le jugement

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 11e februari 1965 door de Minister van Landbouw verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot invoering van de Nederlandse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 », heeft de 30^e maart 1965 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp strekt ertoe, de Nederlandse tekst van de jachtwet in te voeren.

Die tekst werd gereedgemaakt door de Commissie belast met de voorbereiding van de Nederlandse tekst van de Grondwet, de wetboeken en de voornaamste wetten en besluiten en werd nadien door de Centrale Commissie voor de Nederlandse rechtstaal en bestuurstaal in België goedgekeurd.

Bij het vastleggen van die tekst werd als volgt te werk gegaan : De eerstgenoemde Commissie is uitgegaan van de tekst van de wet van 28 februari 1882 zoals zij door latere wetten uitdrukkelijk werd gewijzigd.

Met impliciete wijzigingen werd geen rekening gehouden, doch waar die wijzigingen zeker schenen, is daarop gewezen in verklarende noten.

De tekst welke voor de tot dusverre niet gewijzigde bepalingen van bedoelde wet wordt voorgesteld, heeft een reeks aanpassingen ondergaan welke als ten volle gerechtvaardigd voorkomen. Hierdoor wordt het echter nodig dat het ontwerp diezelfde tekstwijzigingen thans ook in de Franse versie aanbrengt.

Overeenkomstig de werkwijze gevolgd voor het vastleggen van de Nederlandse tekst van het Burgerlijk Wetboek en van het Strafwetboek, werd ook de Nederlandse tekst van de wetten die na de wet van 18 april 1898 de oorspronkelijke teksten hebben gewijzigd en aangevuld, waar zulks nodig scheen, verbeterd, om te komen tot een taalkundig correct en harmonisch geheel.

Daaruit volgt dat de noten « aldus vervangen door de wet van... », « aldus gewijzigd door... » en « ingevoegd bij... », die onder sommige bepalingen voorkomen, dienen begrepen te worden in die zin dat wel hun inhoud werd behouden, maar niet noodzakelijk hun redactie helemaal woordelijk werd overgenomen.

**

Het hiernavolgend advies bestaat verder uit drie gedeelten :

— de aanduiding van de plaatsen in de Franse tekst van de wet die een aanpassing behoeven;

— de opmerkingen welke bij de door de Commissie gereedgemaakte Nederlandse versie van de jachtwet moeten worden gemaakt, rekening houdend ook met de in het eerste gedeelte voorgestelde wijzigingen aan de Franse tekst;

— een nieuwe, door de Raad van State voorgestelde tekst voor het voorafgaande gedeelte van het ontwerp van wet met in hoofdzaak de wijzigingen die in de Franse tekst van de jachtwet moeten worden aangebracht.

I. Aanpassing van de Franse tekst.

In de Franse tekst van de wet van 28 februari 1882 zijn, ter wille van de overeenstemming met het geldende recht, een aantal, overigens weinig belangrijke wijzigingen aan te brengen.

In artikel 2, moet de Minister van Landbouw worden vermeld in plaats van de Minister van Binnenlandse Zaken; was eerstgenoemde Minister bevoegd krachtens het koninklijk besluit van 16 juni 1884, in de tekst zelf van de wet werd tot nog toe geen wijziging aangebracht.

Van artikel 7bis werd het zevende lid opgeheven door de algemene bepalingen van het Wetboek der registratie, hypotheek- en griffierechten en van het Wetboek der zegelrechten; een opheffing is hier dus niet meer vereist. In het achtste lid van dit artikel moet de verwijzing naar « paragraphes » worden vervangen door een verwijzing naar « alinéas ». De voorgestelde tekst heft de zinsnede « et le juge-

qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile », l'article 15 précité ayant été abrogé par l'arrêté royal n° 300 du 30 mars 1936.

A l'article 9, 4°, le Ministre de l'Agriculture doit, pour les mêmes motifs qu'à l'article 2, être substitué au Ministre de l'Intérieur; il est suggéré de compléter le texte pour régler la délégation du pouvoir du Ministre, qui, actuellement s'exerce au profit des inspecteurs des eaux et forêts sur base des dispositions de l'arrêté royal du 24 mars 1953, article 1er, 2°.

A l'article 10, la référence au « paragraphe précédent » doit être remplacée par une référence plus correcte à « l'alinéa 1er ».

A l'article 11, la mention de l'hospice doit être remplacée par celle de la commission d'assistance publique.

L'article 12 appelle la même observation que l'article 2.

A l'article 14, les mots « droit de timbre » ne correspondant plus à la situation actuelle doivent être remplacés par la mention du « droit dû »; la taxe sur la chasse est réglée présentement par les articles 184 à 187 du Code des taxes assimilées au timbre.

Aux articles 20 et 24, des corrections aux références que font ces articles à d'autres dispositions de la loi doivent être apportées.

Dans l'article 29, il y a lieu de supprimer la référence à l'article 552, n° 7, du Code pénal qui a été abrogé par l'article 98, 11°, du Code rural.

Dans l'article 31, en vue de dissiper toute équivoque, les mots « le Gouvernement » doivent être remplacés par les mots « le Roi ».

Dans l'article 32, une erreur matérielle, faite par le législateur en 1882, doit être rectifiée.

II. Adaptation du texte de la Commission.

1. A l'article 1er, alinéa 2 le mot « wordt » doit être remplacé par le mot « worden ».

2. Dans la note sous l'article 7bis, les mots « ingevolge artikel 49, 1°, van het koninklijk besluit n° 300 van 30 maart 1936 » doivent être remplacés par les mots « bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

3. A l'article 9, 4°, il convient d'insérer les mots « of van personen welke de Minister daartoe aanwijst » après les mots « de Minister van Landbouw ».

La note sous l'article doit être remplacée par la suivante : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

4. A l'article 11, alinéa 3, le mot « godshuis » doit être remplacé par les mots « commissie van openbare onderstand ».

A la suite de l'article, il y a lieu d'insérer la note ci-après : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

5. A l'article 14, alinéa 5, le mot « zegelrecht » doit être remplacé par le mot « recht ».

La note sous l'article doit être remplacée par la suivante : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

6. A l'article 29, alinéa 2, il y a lieu de supprimer « en 7° ».

La note sous l'article doit être remplacée par la suivante : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

7. A l'article 31, le mot « Regering » devrait être remplacé par le mot « Koning ».

A la suite de l'article, il y a lieu d'insérer la note ci-après : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

ment qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » uitdrukkelijk op; dit artikel 15 is immers opgeheven door het koninklijk besluit n° 300 van 30 maart 1936.

In artikel 9, 4°, moet niet de Minister van Binnenlandse Zaken op dezelfde grond als in artikel 2, maar de Minister van Landbouw worden genoemd; aanbevolen wordt, de tekst aan te vullen om de overdracht van de ministeriële bevoegdheid te regelen; ingevolge de bepalingen van artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 24 maart 1953 gaat die bevoegdheid thans over op de woudmeesters.

In artikel 10, moet de verwijzing naar de « paragraphe précédent » worden vervangen door een verwijzing naar de « alinéa 1er », die correcter is.

In artikel 11, moet de term « hospice » door « commission d'assistance publique » worden vervangen.

Voor artikel 12 geldt dezelfde opmerking als voor artikel 2.

De woorden « droit de timbre » in artikel 14 beantwoorden niet meer aan de tegenwoordige stand van zaken en moeten dus worden vervangen door « droit dû »; het jachtrecht is thans geregeld door de artikelen 184 tot 187 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen.

In de artikelen 20 en 24 moeten de verwijzingen naar andere bepalingen van de wet worden verbeterd.

In artikel 29 schrappe men de verwijzing naar artikel 552, n° 7, van het Strafwetboek, dat door artikel 98, 11°, van het Veldwetboek is opgeheven.

Om alle misverstand te voorkomen, moeten de woorden « le Gouvernement », in artikel 31, door « le Roi » worden vervangen.

In artikel 32 moet een door de wetgever in 1882 begane materiële vergissing worden verbeterd.

II. Aanpassing van de tekst van de Commissie.

1. In artikel 1, tweede lid, vervange men het woord « wordt » door het woord « worden ».

2. In de noot onder artikel 7bis vervange men de woorden « ingevolge artikel 49 1°, van het koninklijk besluit n° 300 van 30 maart 1936 » door de woorden « bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

3. In artikel 9, 4°, voeg men na de woorden « de Minister van Landbouw » de woorden « of van de personen welke de Minister daartoe aanwijst » in.

De noot onder het artikel dient te worden vervangen door wat volgt : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

4. In artikel 11, derde lid, vervange men het woord « godshuis » door de woorden « commissie van openbare onderstand ».

Onder het artikel dient een noot te worden gevoegd, luidend als volgt : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

5. In artikel 14, vijfde lid, vervange men het woord « zegelrecht » door het woord « recht ».

De noot onder het artikel dient te worden vervangen door wat volgt : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

6. In artikel 29, tweede lid, dient « en 7° » te worden weggelaten.

De noot onder het artikel dient te worden vervangen door wat volgt : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

7. In artikel 31 vervange men het woord « Regering » door het woord « Koning ».

Onder het artikel dient een noot te worden gevoegd, luidend als volgt : « Aldus gewijzigd bij artikel 2 van de onderhavige wet ».

III. Texte proposé pour la partie liminaire du projet de loi.

Projet de loi modifiant le texte français de la loi du 28 février 1882 sur la chasse et portant établissement du texte néerlandais de la même loi.

... (Préambule comme au projet du Gouvernement)...

Article 1er.

Les modifications suivantes sont apportées à la version française de la loi du 28 février 1882 sur la chasse :

1. Dans l'article 2, les mots « Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « Ministre de l'Agriculture ».

2. Dans l'article 7bis, à l'alinéa 8, les mots « les six paragraphes qui précèdent ne seront pas applicables et le jugement qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » sont remplacés par les mots « les alinéas 1er à 6 ne seront pas applicables ».

3. Dans l'article 9, 4e, les mots « par le Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « par le Ministre de l'Agriculture ou par les personnes qu'il habilite à cet effet ».

4. Dans l'article 10 alinéa 3, les mots « au paragraphe précédent » sont remplacés par les mots « à l'alinéa 1er ».

5. Dans l'article 11, les mots « de l'hospice le plus rapproché » sont remplacés par les mots « de la commission d'assistance publique la plus rapprochée ».

6. Dans l'article 12, les mots « Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « Ministre de l'Agriculture ».

7. Dans l'article 14, alinéa 5, les mots « du droit de timbre » sont remplacés par les mots « du droit ».

8. Dans l'article 20, les mots « le premier paragraphe de l'article 4 » sont remplacés par les mots « l'article 4, alinéa 1er ».

9. Dans l'article 24, alinéa 2, les mots « par les §§ 1er et 3 de l'article 8 et par le § 1er de l'article 10 » sont remplacés par les mots « par l'article 8, alinéas 1er et 3, et par l'article 10, alinéa 1er ».

10. Dans l'article 29, alinéa 2, les mots « l'article 552, nos 6 et 7 » sont remplacés par les mots « l'article 552, n° 6 ».

11. Dans l'article 31 les mots « le Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi ».

12. Dans l'article 32, les mots « les lois des 22-23-28 avril 1789 » sont remplacés par les mots « le décret des 28-30 avril 1790 ».

Article 2.

.. (Article unique du projet, compte tenu des observations formulées par le Conseil d'Etat dans la partie II de l'avis).

La Chambre était composée de :

MM. F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président; H. BUCH et P. VERMEULEN, conseillers d'Etat; J. LIMPENS et W. VEROUGSTRAETE, assesseurs de la section de législation; Mme J. DE KOSTER, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. M. GROMMEN, substitut.

De Griffier, — Le Greffier,

(s.) J. DE KOSTER.

III. Tekstvoorstel voor het voorafgaande gedeelte van het wetsontwerp.

Ontwerp van wet tot wijziging van de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 en tot invoering van de Nederlandse tekst van dezelfde wet.

... (Aanhef zoals in het ontwerp van de Regering)...

Artikel 1.

In de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. In artikel 2, worden de woorden « Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « Ministre de l'Agriculture ».

2. In artikel 7bis, achtste lid, worden de woorden « les six paragraphes qui précèdent ne seront pas applicables et le jugement qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » vervangen door de woorden « les alinéas 1er à 6 ne seront pas applicables ».

3. In artikel 9, 4e, worden de woorden « par le Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « par le Ministre de l'Agriculture ou par les personnes qu'il habilite à cet effet ».

4. In artikel 10 derde lid, worden de woorden « au paragraphe précédent » vervangen door de woorden « à l'alinéa 1er ».

5. In artikel 11 worden de woorden « de l'hospice le plus rapproché » vervangen door de woorden « de la commission d'assistance publique la plus rapprochée ».

6. In artikel 12 worden de woorden « Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « Ministre de l'Agriculture ».

7. In artikel 14 vijfde lid, worden de woorden « du droit de timbre » vervangen door de woorden « du droit ».

8. In artikel 20 worden de woorden « le premier paragraphe de l'alinéa 4 » vervangen door de woorden « l'article 4, alinéa 1er ».

9. In artikel 24, tweede lid, worden de woorden « par les §§ 1 et 3 de l'article 8 et par le § 1er de l'article 10 » vervangen door de woorden « par l'article 8, alinéas 1er et 3, et par l'article 10, alinéa 1er ».

10. In artikel 29, tweede lid, worden de woorden « l'article 552, nos 6 et 7 » vervangen door de woorden « l'article 552, n° 6 ».

11. In artikel 31 worden de woorden « le Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi ».

12. In artikel 32 worden de woorden « les lois des 22-23-28 avril 1789 » vervangen door de woorden « le décret des 28-30 avril 1790 ».

Artikel 2.

(Het enig artikel van het ontwerp, met inachtneming van de opmerkingen die door de Raad van State in deel II van het advies gemaakt zijn).

De Kamer was samengesteld uit :

De heren F. LEPAGE, staatsraad, voorzitter; H. BUCH en P. VERMEULEN, staatsraden; J. LIMPENS en W. VEROUGSTRAETE, bijzitters van de afdeling wetgeving; Mevr. J. DE KOSTER, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. M. GROMMEN, substituit.

De Voorzitter, — Le Président,

(w.g.) F. LEPAGE.